

AVDELNING 20 ATTRAKTIONSLAGEN

20.1 Inledande

¹Attraktionslagen är den för all manifestation grundläggande och den för vårt solsystem viktigaste lagen. Den kan kallas också jämkningens eller jämviktens lag, ty den bestämmer de elektromagnetiska fenomenens utjämnande eller neutrala pol. På motsvarande sätt bestämmer hushållningens lag den negativa polen och syntesens lag den positiva polen. Attraktionslagen är lagen för den energi som uppstår genom den positiva polens och den negativa polens förening under evolutionens lopp. För människans vidkommande är attraktionslagen den lag som möjliggör självmedvetenhet. För de undermänniska naturrikenas vidkommande är den den lag som drar alla livsformer vidare till självförverkligande. För de övermänniska rikena vidgas denna livslag till att bli en lag, som styr de processer som lyder under syntesens lag, vilken attraktionslagen är underordnad. L1 9.8.2, 9.32.5

²Benämningen "attraktionslagen" är egentligen en samlande term för flera lagar, som liknar varandra till sin natur men skiljer sig åt i sina yttringar. En allmän uppfattning om attraktionslagen, dess modifikationer, verkansområde och räckvidd kan erhållas genom en beskrivning av några av dessa underordnade lagar, och en sådan skall därför lämnas nedan. Syntesens lag avser viljan, monaden i sitt hölje. Hushållningens lag avser materien, höljet. Attraktionslagen avser den genom monadens och höljets växelverkan erhållna medvetenheten.

³De nämnda tre lagarna är uttryck för solsystemregeringens tre departements avsikt eller ändamål (LA: lagenlighet, ty dessa kollektivväsen vill intet annat än lagen): första departementet styres av syntesens lag, andra departementet av attraktionslagen och tredje departementet av hushållningens lag. Dessa tre lagar är underordnade den större lag som styr solhärskaren.

20.2 De underordnade lagarna

¹De attraktionslagen underordnade lagarna kan beskrivas såsom följer:

²1. *Kemiska affinitetens lag*. Denna lag styr medvetenhetsaspekten i mineralriket. Den avser atomers och molekylers förening. Den tjänar till att bevara mineralriket vid liv och är orsaken till monadens immetallisering.

³2. *Framåtskridandets lag* avser medvetenhetsutvecklingen i växtriket. Denna lag har sitt namn av att det är först i detta rike bestämt objektivet gensvar på stimulans kan konstateras. Denna lag är grunden till emotionaliteten, vilken är nyckeln till förståelsen av vårt solsystem. Lagen är uttryck för en del av devarikets medvetenhet och för vissa eterenergier. Förutom med växtriket har lagen ett särskilt samband även med andra sjuklotet (kedjan), andra klotet och andra eonen; emotionaldevaerna, solen i värld 46 och andra strålen.

⁴3. *Polernas lag* styr den kraft som sammanför de två polerna eller könen i djurriket och människariket. Denna kraft har till ändamål den fysiska formens bevarande och fortplantning under innevarande cykel. Kraften manifesteras endast under den period, då könen är delade. För människans del kommer denna lag att ersättas med en annan, när hon på nytt blir androgyn. Lagens högre uttryck avser "esoteriska giftermål" eller polföreningar, såsom dem mellan (själen =) andratriaden och (anden =) tredjetriaden; negativa atomer med positiva; föreningen av de två sista 49-kloten, sedan dessa upptagit de övriga evolutionsmonader; vårt solsystems förening med sin motpol.

⁵4. *Magnetismens lag* styr förstajagets integration. Denna lag uttrycks i det arbete de tre högre grupperna av månpitarer utför, de devaer som bygger människans eter-, emotional- och mentalhöljen. Dessa tre grupper befattar sig inte med byggandet av djurrikets former, ty de bygger människans inkarnationshöljen under de tre sista stadierna av evolutionen i människariket:

kulturstadiet, humanitetsstadiet och idealitetsstadiet. De fyra lägre grupperna befattar sig med höljesbyggande på de två lägsta mänskliga stadierna och i djurriket, liksom med attraktion av djuriskt slag i båda rikena.

⁶5. *Strålningslagen* träder i verket först i samband med de längst komna individerna i de olika rikena. Den avser den dragningskraft ett högre naturrike utövar på de mest framskridna monaderna i närmast lägre rike. Den styr mineralernas radioaktivitet. Den styr även utstrålingarna i växtriket, och till dessa räknas även vissa slag av växternas väldofter. Detta sammanhänger med att luktsinnet är det högsta av de rent fysiska sinnen.

⁷Det finns även en intressant länk mellan femte naturrikets och växtrikets medlemmar, ty i esoteriken är tvåan och femman nära förbundna. Hit hör också faktum att vissa av de sju departementen representeras av väldofter från växtriket.

⁸Särskilt avses kausalcentrets utstråling (LA: symbolen lotusblommans doft). Den som kan avläsa, rätt tolka denna utstråling, kan bestämma kausalcentrets kvalitet och ställning inom sitt planetariska centrum liksom även dess samband med vissa devaer, som i sjufald dominerar växtriket.

⁹Strålningslagen är inte verksam i djurriket i detta sjuklot. Ett av problemen för nästa sjuklot består i att införa animalisk utstråling, varvid den initiationsmetod som nu tillämpas upphävs. Den i vårt sjuklot tillämpade kausaliseringsmetoden avser djurriket, och de tre första initiationerna avser likaledes människan såsom icke helt frigjord från djurriket. Först genom fjärde initiationen frigöres monaden från sitt skördebetingade samband med djurriket. Med detta sammanhänger att vänsterhandsvägens adepter i Atlantis kallades "träden" och förintades jämte hela växtligheten i Atlantis.

¹⁰6. *Lotusblommans lag* är den lag som styrde augoeidernas ankomst och alltså förenade första- och tredjetriaderna, varvid kausalcentret, "själens lotusblomma", bildades. Den är också den lag som möjliggör för monaden, medveten i kausalcentret, att bearbeta fysisk, emotional och mental erfarenhet till kausal insikt och förmåga liksom även att uppfatta ideer från andratriaden. I esoteriska symboliken angavs den förra aktiviteten såsom lotusblommans näringsupptag ur gytta (49), vatten (48) och luft (47:4-7) och den senare såsom dess mottagande av solljusets energi. Denna lag styr även kausalcentrets kronblads utveckling och yttrar sig därvid trefalt enligt de tre bladkretsarna.

¹¹7. *Färgens lag*. För att alls förstå denna lag bör man betänka att färgen tjänar två ändamål. Den tjänar såsom en slöja för det bakomliggande och drages därför till den centrala monaden. Den framvisar den centrala monadens attraktiva kvalitet. Alla färger är därför attraktionscentra. De är antingen sympatiska och komplementära eller antipatiska till varandra. De som studerar färgerna i esoteriskt avseende, kan förstå denna lag genom att nå insikt om färgernas ändamål, verksamhet och förhållande till varandra.

¹²8. *Tyngdlagen* yttrar sig i materiaspekten såsom den makt och starkare drivkraft som ett större och mer kraftfullt kollektivväsen gör gällande mot ett mindre. Ett exempel är den makt Jordens ande (icke planetväsendet, utan planetens fysiska världs dominant avses) äger att hålla kvar alla fysiska former och hindra deras skingrande. Denna makt beror på de tyngre vibrationer, den större samlade kraft och den mängd av tamasiska monader som innehålls i jordandens hölje. Denna kraft verkar på alla fysiska formers lägsta materielag. Tyngdlagen yttrar sig också i medvetenhetsaspekten såsom det gensvar emotionalmedvetenheten i alla livsformer ger på essentialmedvetenheten. Denna lag utgår i första hand från solen i värld 49 och i värld 46. De slutgiltiga syntetiserande krafterna kan synas vara ett slags tyngdkrafter men är det likväl inte, utan är krafter som styres av en annan lag, som utgår från solen i värld 43. Denna sistnämnda lag är en kosmisk lag, medan tyngdlagen är en rent solsystemisk lag.

¹³9. *Lagen om planetarisk affinitet* avser särskilt planeternas växelverkan. De sju heliga 49-kloten kommer till sist att upptaga de så kallade oheligas fyra lägre naturrikenas "liv" (LA: majoriteten av dessa rikens monader). Upptagandet av andra- och tredjejagen styres av syn-

tesens lag. De fyra mindre 49-klot det här handlar om blir först två och sedan ett. Detta klot bildar tillsammans med de tre större 49-kloten (LA: ”större” är här missvisande; vad som menas är de tre av de sju mindre som representerar departementen 1, 2 och 3) en högre fyrfald, som upprepar processen: fyra blir två, två blir ett. Detta enda klot ingår slutligen i solen. I en mindre skala styr samma lag sjuklotens samgående inom ett 49-klot.

¹⁴10. *Solara enhetens lag* avser solarnas växelverkan betraktad ur såväl materiaspekten som medvetenhetsaspekten. Mer kan inte sägas om detta utöver påpekandet att denna attraktionslag är universell.

¹⁵11. *Skolornas lag* styr de expansioner av medvetenheten som den invigde genomgår och hans förmåga att genom kunskap draga till sig Augoeides, läraren, det han vill veta, det han kan använda i tjänandet och andra individer, med vilka han kan arbeta.

¹⁶Det är alltså tydligt att skolornas lag är tillämplig främst på de monader som förvärvat självmedvetenhet. Denna lag har således ett viktigt samband med människoriket. Den är den lag som möjliggör för människan att förena förstatriaden med andratriaden. (LA: Detta betyder att ingen människa når femte naturriket utan hjälp av en skola.) Denna lag styr monadens övergång till femte naturriket. När människan förstår och lyder denna lag, kan hon inträda i en ny cykel. Den är adeptens, mästartens och den fulländade människans lag. Eftersom denna lag är så viktig för individens målmedvetna arbete för övergången till femte naturriket, skall den här ges en något utförligare behandling än de andra lagarna.

¹⁷Skolornas lag gäller inte devaevolutionen. Devaerna lyder under en annan lag, som heter ”lagen om passivt motstånd”. Tre huvudsakliga grupper av evolutionsmonader styres av skolornas lag: 1) människor alltifrån den stund de antas till lärjungar på prov, 2) alla femte och sjätte naturrikenas monader (LA: i alla 49-kloten) och alltså alla medlemmar av planet-hierarkin (LA: alla medlemmar av solsystemets alla planethierarkier), 3) alla medlemmar av planetregeringarna i solsystemet.

¹⁸Det är alltså tydligt att skolornas lag (LA: i sin tillämpning på vår planet) avser det stora experiment som vår planets regering anställde i samband med införandet av initiationerna i Atlantis och som varat sedan dess. Denna lag gäller alltså inte alla medlemmar av mänskligheten. Somliga av dessa går långsamt fram och lyder under den allmänna utvecklingslagen. Skolornas lag påverkar till exempel icke på något sätt de människomonader som kausaliserade i vårt sjuklot genom att få sin embryoniska mentalitet stimulerad – en av de metoder som flammans herrar tillämpade.

¹⁹Skolornas lag kan studeras i två huvudavdelningar: dels såsom den gäller vårt 49-klots människomonader, sedan dessa kommit under hierarkins inflytande i kausalvärlden, dels såsom den gäller människomonader i de andra 49-kloten. Varje 49-klot finns till för att undervisa monaderna om en särskild aspekt av medvetenheten. Varje 49-klot har sin planethierarki, och varje sådan hierarki har sin egen skola, där den låter lärjungarna lyda denna lag. Endast de sätt, på vilka detta göres, skiljer sig åt skolorna emellan. Dessa planetariska skolor styres med nödvändighet av vissa faktorer, varav de två viktigaste är ifrågakvarande planetväsens skörd och departementstillhörighet.

²⁰Mycket litet får ännu sägas om de enskilda skolornas karaktär. Därutöver kan dock några allmänna uppgifter lämnas. Skolorna bildar fem större grupper:

²¹1) *Skolor på de icke-heliga planeterna*. Jorden hör hit men är också särskilt förbunden med vissa klot tillhöriga inre runden, vilket ger mänskligheten vissa tillkommande möjligheter, vilka underlättar evolutionsprocessen, samtidigt som de också medför vissa komplikationer för denna.

²²2) *Skolor på de sju heliga planeterna*.

²³3) *Skolor tillhörande inre runden*. Dessa skolor ger stora möjligheter för dem som kan övervinna de med inre runden sammanhängande svårigheterna och motstå dess frestelser. Inre runden övar en särskild lockelse på monader, vilkas tredjetriad är av vissa stråltyper, och

medför sina egna bestämda faror. Inre runden följes av dem som genomgått människoriket och medvetet utvecklat förmågan att leva eteriskt, förmågan att leva i de eteriska cyklerna, att fungera medvetet i de tre högre eteriska regionerna i alla delar av solsystemet. De har för vissa bestämda esoteriska ändamål avskurit förbindelsen mellan 49:3 och 49:4-7. Inre runden följes av endast ett mindre antal förberedda monader tillhörande människoevolutionen. Dessa individer är nära förbundna med en annan grupp, som med lätthet förflyttar sig mellan Mars, Merkurius och Jorden och med samma lätthet utvecklas på dessa planeter, vilka utgör en trekraft. I samband med denna inre rund anses dessa tre planeter existera först i etermateria och i förhållande till ett av planetväsendena ha en ställning, som motsvarar den eteriska triangeln i människans eterhölje. Liksom den mänskliga eteriska triangeln förekommer blott i ett förberedande skede inför en mer omfattande energicirkulation inom eterhöljet, så är den planetariska eteriska triangeln från Jorden till Mars och Merkurius blott ett förberedande cirkulationssystem. DVS 2.46.17,19

²⁴4) *Skolor tillhörande småplaneternas krets*. Också dessa mindre himlakroppars mänsklig-heter har sina evolutionsproblem men lyder samma lagar som de större planeternas.

²⁵5) *Skolor tillhörande de tre större kloten*. Hit räknas såväl skolorna i de tre större 49-kloten – Uranus, Neptunus och esoteriska Saturnus – som de i de tre större sjukloten och tre större kloten inom något 49-klot. Dessa klots härskare kallas ”de gudomliga examinatorena”, och deras arbete avser särskilt och enbart människoriket (tillägg av LA: och dess fortsättning i de två närmast högre rikena). De svarar för arbetet med att 1) överföra hithörande monader från en skola till en annan och från en klass till en annan; 2) lagenligt expandera den mänskliga medvetenheten; 3) förvandla människomonadens höljen i världarna 47–49, varefter dessa höljen övervinns; 4) främja fjärde naturrikets egenutstrålning.

²⁶Dessa departementskolors ledare kan betraktas såsom vägens väktare och således såsom ansvariga för monaden på dess sista stadier i evolutionen och första stadier i expansionen. De börjar sitt arbete med människor i den stund dessa först sätter foten på provlärjungaskapets väg och fortsätter det fram till sjunde initiationen (LA: där den förutvarande människomonaden blir ett 43-jag).

²⁷De 45-jag och högre jag, som åtar sig lärjungar för undervisning, räknas alltså till dessa ledare, medan de andra jag och högre jag, som inte befattar sig med individer och dessas utveckling, inte gör det.

²⁸I det följande lämnas några knapphändiga upplysningar om några av de planetariska skolorna.

²⁹*Uranus' skola*. De som gått ut denna skola, handhar kosmisk eterenergi, kosmisk prana (43–46).

³⁰*Jordens skola*. De som gått ut denna skola, kallas ”de som prövats i smärtsam strävan” eller ”domarena mellan polernas motsatser”. Lärjungarna genomgår en första prövning i 48:3.

³¹*Vulkanus' skola*. Denna skola har ett särskilt samband med mineralriket.

³²*Jupiters skola*. De som gått ut denna skola, arbetar med lagen för tillgång.

³³*Merkurius' skola*. Denna skolas lärjungar har en nära förbindelse med vårt 49-klot.

³⁴*Venus' skola*. Skolans 49-klot har ett nära samband med vårt, men dess planetväsen är mer framskridet än vårt. De flesta av denna skolas lärare kommer från kosmiska kausalmentalvärlden (29–35), från devahierarkin i denna kosmiska värld.

³⁵*Mars' skola*. Denna skolas lärjungar kallas krigare. Fyra av de planetariska skolorna motsvarar de fyra kaster som finns inte bara i Indien utan överallt i solsystemet, och denna skola motsvarar följaktligen krigarkasten. Dess lärare arbetar under Mars' planetregerings första departement.

³⁶*Neptunus' skola*. Denna skola ägnar sig åt utvecklandet och främjandet av begärs-elementet.

³⁷Det är inte tillåtet att beröra de övriga planetariska skolorna. Vissa ytterligare fakta kan

konstateras av den lärjunge som i meditation är inrätad med sin Augoeides och står i telepatisk kontakt med sin kausalgrupp.

³⁸I kausalvärlden ges särskild undervisning om Jordens 49-klot.

³⁹Några av attraktionslagens aspekter har här angivits. Behandlingen har varit långt ifrån uttömmande, men tillräckligt har sagts för att visa denna lags storlek och omfattning. Avslutningsvis måste påpekas att skördelagen i vissa avseenden inbegriper attraktionslagen, eftersom den styr alla formers förhållande till dem som brukar formerna och därmed alla monaders förhållande till varandra. LA:s tillägg: Märk att Laurency alltid uppräknar skördelagen såsom den sjätte av de sju grundläggande livslagarna. Även därmed antyds sambandet med begärselementet, emotionalvärlden och sjätte strålen.

⁴⁰I studiet av attraktionslagen måste vissa förhållanden särskilt uppmärksammas. Dessa anges här nedan:

⁴¹1. Alla de här nämnda underordnade lagarna är egentligen yttringar av Den Enda Lagen, är blott dess olika uttryck tjänande att tillämpa en enda stor manifestationsmetod.

⁴²2. All energi, som manifesteras i solsystemet, är energi som utgår från solhärskarens fjärdetriads kosmiska fysiska atom (43). Denna manifestalatom är innesluten inom solhärskarens kosmiska kausalcentrum och är därför inpräglad med detta centrums hela kraft, kosmisk enhetsmedvetenhets attraktionskvalitet. Denna kraft överföres till solsystemet på två sätt: 1) genom solen (LA: i värld 43), som esoteriskt sett är solhärskarens fjärdetriads kosmiska fysiska atom, vilken håller solsystemet (43–49) samman, och 2) genom solsystemets sju atomvärldar (43–49), vilka motsvarar de sju spiralerna i förstatriadens fysiska atom. Därmed erhålls två slag av attraktionskraft: den första enhetlig och grundläggande, den andra mer differentierad och sekundär. Mänskligheten kallar dessa kraftströmmars verkningar lagar, eftersom dessa verkningar är oföränderliga och oemotståndliga.

⁴³3. De sju solsystemvärldarna 43–49, de sju spiralerna i solhärskarens fjärdetriads kosmiska fysiska atom, vitaliseras icke alla lika starkt av den attraktionskraft som utgår från solhärskarens kosmiska kausalcentrum och kosmiska eteriska hjärtcentrum. Världarna 44–48 är mer ”levande” än världarna 43 och 49. Det nämnda kosmiska eteriska hjärtcentret ligger inom solens sfär, vilken i likhet med fysiska atomen är hjärtformad och avplattad vid ena polen. Avplattningen uppstår såsom verkan av solhärskarens energi, när denna träffar solen. Den energi, som träffar solsfären och därifrån skickas ut till alla delar av solsystemet, utströmmar ur tre kosmiska centra: de sju stjärnorna i Karlavagnen, solen Sirius och Plejaderna.

⁴⁴De kosmiska energiströmmar, som är tillgängliga för bruk i vårt solsystem, är till antalet sju, varav tre är större. Dessa tre skiftar under väldiga och för oss oberäknliga cykler.

⁴⁵Hushållningens lag visar sig såsom en drift, attraktionslagen såsom en dragningskraft och syntesens lag såsom en tendens till insamling i ett centrum, till sammansmältning.

⁴⁶De energiströmmar, som genom solen utgår från solhärskarens kosmiska kausalcentrum, drar till sig det som i vibrationshänseende är med dem besläktat. Dessa strömmar går i olika riktningar, och med den närmare kännedomen om dessa riktningar erhålls kunskap om de olika hierarkierna och de esoteriska symboler, varmed de betecknas.

⁴⁷Den viktigaste energiströmmen går in vid solsfärens ena pol, den där avplattningen finns, och ut genom den andra, varvid den genomskär hela sfären. Med denna ström kommer de kosmiska väsen som kallas ”skördens herrar”. De styr attraktionskrafterna och fördelar dem rättvist. De vistas i solsfärens mitt, varifrån de sänder ut sina ombud, de fyra maharajaerna, och därunder bildar det likarmade korset. Denna verksamhet betingas av monadkollektivens tidigare sådd och skörd ända från det föregående solsystemet, så att endast de kollektiv nu manifesteras som åger en motsvarande attraktionskraft.

⁴⁸Dessa fem energiströmmar (den första och de fyra fördelade) utgör grunden för alltings framåtskridande. De är uttryck för solhärskarens vilja. Den ton de ljuder och den attraktion de alstrar sätter i förbindelse med solsfären sju kollektivväsen, vilkas verksamhet går i spiral och

inte framåt. Dessa är de sju planetväsendena. När de inträder i manifestationen, går de i spiral igenom det fyrarmade korset, varvid de berör den i kors gående energiströmmen på vissa ställen. De ställen, där den planetariska attraktionsenergin strömmar och den solsystemiska vilje- och skördeenergin möts, kallas ”det tvåfaldiga ljusets grottor”. När en monad av fjärde naturriket eller högre rike under sin evolution inträder i någon sådan grotta, når den ett högre varv i spiralen, genomgår den en initiation.

⁴⁹En annan ström av evolutionsmonader tar en annan väg: inträder genom den hjärtformade fördjupningen, går runt sfärens rand till dess lägsta del och stiger sedan uppåt, varvid den går i riktning mot den nedströmmande energin. Dessa monader bildar kollektivt höljena åt de sju devarajaerna, ett för varje solsystemvärld 43–49, och de styres av hushållningens lag.

⁵⁰Alla dessa linjer bildar tillsammans geometriska mönster av stor skönhet, vilka kan betraktas av den invigde skådaren. Där finns de tvärgående och tudelande linjerna, de sju kraftlinjer som bildar de sju världarna 43–49 och de sju planetväsendenas sju spirallinjer.

20.3 Attraktionslagens verkningar

¹Endast ett fåtal av attraktionslagens många möjliga verkningar skall här beröras.

²1. *Förbindelse*. Under attraktionslagens inverkan förmås skördelagväktarna sammanföra de monader (undermänniska, mänskliga och övermänniska), som tidigare varit i förbindelse med varandra och därför har något att tillsammans bearbeta. Exempelvis utgör de sju planethärskarna ett urval bland många samhöriga väsen, de som valt att inkarnera i denna eon för ömsesidig hjälp och bättring. Det är verkligen deras öde att samarbeta i solsystemvärldarna, men de har likväl i de kosmiska världarna andra, för oss okända beröringspunkter.

³Under attraktionslagens inverkan växelverkar de olika naturrikenas dominanter med varandra och aktiverar därmed alla monader i respektive rike. Så till exempel finns en energiförbindelse mellan växtriket och femte naturriket, liksom mellan mineralriket och människo- riket. De här nämnda förbindelserna avser endast vårt 49-klot. Månkedjans härskare och vårt nuvarande djurrikes härskare har likaledes ett nära samband, och däri ligger sådana problem som djurrikets skördeförhållanden, slakten på djur, rovdjurens verksamhet och djurplågeri.

⁴Till denna verkan av attraktionslagen hör också Vägen, på vilken människorna når femte naturriket.

⁵2. *Formbyggande* är en andra verkan. Detta ämne har behandlats tidigare i KI. Det är alltid medvetenhetsaspekten, som svarar för att det byggs en form kring ett centrum: solsystemet kring solen; ett hölje kring en triadenhet; kausalhöljet kring kausalcentret, vilket i sin tur utgått från andratriadens mentalatom etc. Att begrunda alla dessa förhållanden mellan centra och omgivande höljen eller former är en lämplig meditationsövning.

⁶Med tiden kommer vetenskapen att bli varse att det synsätt är det grundläggande och riktiga, som betraktar varje form enligt de tre verklighetsaspekterna rörelse, medvetenhet och materia och såsom ett väsen som drivs av tre slags krafter, vilka når det ur tre olika källor. När detta synsätt antagits, kommer hela uppfattningen av livet, naturen, vetenskapen – läkekonsten inräknad – samt byggnads- och rivningsmetoderna att i grund förändras. Tingen kommer att betraktas väsentligen såsom trefalder, människorna såsom sammansatta energienheter och arbetet med formerna kommer att bli ett helt annat.

⁷*Formens anpassning till livet*, alltså till den inneboende monaden och dess medvetenhet sker i en process, som är avsedd att öka graden av ändamålsenlighet. I detta fall handlar det om att göra (formen =) höljena till bättre redskap för först (själs- eller medvetenhetsaspekten =) andrajaget, senare (anden på dess eget plan =) tredjejaget. (LA: Innan monaden själv blivit andra- respektive tredjejag, är det Augoeides respektive Protogonos, som fyller dessa funktioner. Människomonadens anpassning till Augoeides börjar med aspirantskapet på mentalstadiet eller på emotionalstadiets högre nivåer, anpassning till Protogonos börjar med initiationerna på kausalstadiet.) Detta är ändamålet med reinkarnationen och den därmed

sammanhängande formförvandlingen, höljesförvandlingen (LA: Laurency talar om form-lagen, se DVS 3.2.12, KOV 1.31.3). Varje hölje tillhör något av de sju departementen, strålarna, och har därmed den egenskap eller kvalitet som motsvarar någon av de sju planet-härskarna.

⁸Det enda sättet att nå insikt om dessa planethärskares grundläggande egenskaper är att begrunda det slags energi som utgår från dem, och det är detta som den verkliga, esoteriska astrologin med tiden kommer att uppenbara. Tiden för detta är ännu icke inne. Den kommer när vetenskapen förstått människans elektromagnetiska natur, de sju människotyperna och andrajagets natur. Då skall uppenbaras den planetariska elektromagnetismens natur och varje planetariskt kollektivväsens kvalitet (LA: åtminstone andrajagskollektiv avses), såsom detta uttrycker sin planethärskares stråle. Ämnet kompliceras av att i dessa uttryck manifesteras också vissa planetariska egenskaper, som inte är "heliga" eller primära, utan många sådana är sekundära och härrör från underordnade planetariska centra. På motsvarande sätt finns hos människan underordnade energicentra, både rent eteriska och sådana som bildats genom växelverkan mellan eteriska centra och organiska energier. Ett exempel på det sistnämnda är organiska hjärtat, vilket i likhet med eteriska hjärtcentret även är en energigenerator. Både sakralcentret och könsorganen, mjältcentret och organiska mjälten finns. De här nämnda grovfysiska organen är reflexprodukter, vilka har en energi som är resultatanten av etercentrets och grovfysiska organets vibrationer. Motsvarande förekommer i solsystemet; till exempel finns många småplaneter, som har sin egen energi eller attraktion och måste medtagas i beräkningarna.

⁹Vissa av planethärskarna är fria från begär, medan andra inte är det (LA: har övervunnit respektive ännu icke övervunnit det kosmiska emotionala, 36–42, är helt centrade respektive ännu icke helt centrade i det kosmiska kausal-mentala, 29–35). Denna deras kvalitet drar med nödvändighet till dem det de behöver för att kunna ändamålsenligt uttrycka sitt liv i ett 49-klot och styr karaktären av de kausalgrupper som utgör deras kraftcentra. Därav jordmänniskornas natur. Alla människor styres främst av vissa planetariska attraktionskrafter, intryck eller inflytanden, vilka närmast skall beskrivas i ordning efter betydenhet.

¹⁰1. Vår planethärskares attraktion. Denna kraft är med nödvändighet den starkaste och en av de grundläggande faktorer som bestämmer den form människan antagit på denna planet. Det finns människor eller självmedvetna varelser på andra planeter, men de former de brukar är inte av samma slag som våra.

¹¹2. Därefter kommer attraktionen av den planethärskare, som är vår planethärskares komplement. Det är en planethärskare, som gensvarar på en frekvens som harmonierar med vår planethärskares men som i förening med honom bildar liksom antingen tersen eller dominanten. Det kan inte avslöjas huruvida denna "tonernas förening" betyder att vårt 49-klot upptar (det som uttrycker ett annat schemas ton =) kollektiv av monader, vilka genom sina tredjetriaders departement tillhör ett annat 49-klot, eller omvänt (LA: det andra 49-klotet upptar våra monadkollektiv). Detta innebär att det någonstans i solsystemet finns ett 49-klot (inte nödvändigtvis något av de sju eller tio), som växelverkar med vårt och därför oundvikligen påverkar kausalgrupperna i vårt 49-klot. Det påminns om att kausalgrupperna är energicentra i planethärskarens kosmiska grovfysiska hölje och därmed gör detta hölje till ett faktum.

¹²3. Slutligen har vi attraktionen av den planethärskare som är vår planethärskares motpol.

¹³Den verkliga, esoteriska astrologin kommer att ägna sig åt fyra slags krafter, när den söker förklara beskaffenheten av de energier som påverkar en människa: 1) solsystemets kvalitet; 2) planethärskarens kvalitet, såsom denna energi genomströmmar sjukloten och kloten i sjufaldig differentiering; 3) den komplementära planethärskarens kvalitet; 4) den polärt motsatte planethärskarens kvalitet.

¹⁴Detta innefattar uppgifter, som alltjämt hålls hemliga men kommer att offentliggöras, när

den verkliga psykologin studeras. Detta kan förväntas ske senare i denna fjärde eon. Vad gäller andratriaden, kommer planetinflytandena att uppmärksammas mera än zodiakkonstellationernas inflytanden. De senare inflytandena avser mera planetväsendet och tredjetriaden. De esoteriska astrologerna måste studera planetinflytandena för att finna människans (stråle =) departementstillhörighet, och göra detta på ovan angivet trefaldigt sätt. Människans departement är hennes tredjetriads departement, men i detta solsystem är hon väsentligen andrajaget, varför andratriadens departement är hennes väsentliga.

¹⁵Astrologerna bör studera 49-kloten såsom höljen för sina planethärskare. De bör begrunda att också planethärskarna, såsom inkarnerade i sina 49-klot, har sina horoskop. Även om astrologerna inte själva kan ställa dylika horoskop, bör de begrunda att horoskopet likafullt finns.

¹⁶I frågan om formens anpassning till vibrationerna eller byggandet av ett hölje till att bli ett ändamålsenligt redskap för (anden =) monaden skall följande faktorer begrundas: 1) Det inneboende livets kvalitet bestämmer slaget av form. 2) Dessa kvaliteter är sammanfattningen av de egenskaper det inneboende livet lyckats utveckla. 3) Dessa kvaliteter är fördelade på de sju departementen. 4) De bildar två grupper, avseende ett lägre fyrtal och ett högre tretal. LA: Hos människan är lägre fyrtalet förstajaget – eter-, emotional- mental- och triadhöljena – och högre tretalet är andrajaget.

¹⁷Dessa faktorer gäller för såväl människor som högre rikens kollektivväsen: planetväsen, planethärskare, solväsen och solhärskare. Det finns även en analogi mellan andrajagets tre slag av medvetenhet och vilja (45:4, 46:1, 47:1) och solsystemregeringens tre departement. Båda utgör en treenighet, en enhet som manifesterar sig såsom tre. Givetvis gäller analogin även (LA: och i än högre grad) tredjejagets tre slag av medvetenhet och vilja (43:4, 44:1, 45:1). Ett fulländat tredjejag, som behållit första- och andratriaderna, kan vara samtidigt verksamt i alla tre triaderna och alltså samtidigt manifesteras i tre olika världar, skenbart såsom tre olika väsen, liksom människan kan vara verksam samtidigt i tre världar (LA: om än inte med samma grad av uppmärksamhet i alla tre). LA: Detta är grunden till buddhismens lära om "Buddhas tre kroppar" (trikāya).

¹⁸Ett fulländat tredjejag, som behållit de två lägre triaderna, eller ett fulländat andrajag, som behållit lägsta triaden, kan för manifestation i fysiska världen bruka en fysisk kropp (organism med eterhölje), alltså inte en mayavirupa (LA: en för tillfället formad skenkropp). Detta göres på ettdera av två sätt. Det ena består i att det högre jaget för viss tid övertar en annan individs kropp, som denne frivilligt (LA: och i full medvetenhet, till skillnad från de spiritistiska medierna) lämnat. Detta var fallet, när 43-jaget Maitreya brukade 46-jaget Jeshus fysiska kropp. Det andra sättet består i så kallad överskygd (LA: det vill säga det högre jaget övertar inte den andra individens kropp, men brukar den för meddelelse med människor i fysiska världen). Det övertagna eller brukade höljets och det utförda arbetets kvalitet beror på vilken av sina tre triadenheter andra- eller tredjejaget använder för sin manifestation.

¹⁹Mycket sällan sker det att ett fulländat tredjejag självt framträder i fysiska världen utan förmedling av en annan individ, ett lägre jag, och då brukar alla tre triaderna för sin manifestation. Dylika "trefaldiga avatarer" framträder endast i en särskild följd av cykler i planetmanifestationens början. Få är framskridna nog att kunna utföra detta trefaldiga arbete: Gautama Buddha och nio andra är de enda som alltjämt står i förbindelse med vår planet på detta särskilda sätt. Ytterligare ett fåtal kan liksom Maitreya framträda genom två triader. Hos alla dessa avatarer tillhör tredjetriaden andra, fjärde eller sjätte departementet.

²⁰Eftersom det inkarnerande väsendets kvalitet bestämmer höljenas kvalitet, framkommer skillnaderna mellan olika naturrikens individer också i dessas höljen. Involutionsväsen (elementaler) måste skiljas från evolutionsväsen, och evolutionsväsen måste indelas i flera högre och lägre grupper (LA: en viktig skiljande faktor är självmedvetenheten, varför icke-självmedvetna väsen – de tre lägre naturrikenas individer – och självmedvetna väsen hålls isär).

20.4 De sju skapande hierarkierna

¹Naturriken och departement måste hållas isär. Alla sju departementen finns i varje rike och yttrar sig bland annat i att de till naturriket hörande monaderna har höljen av alla sju departementen. Departementen yttrar sig i detta avseende – vad gäller höljen – såsom det passiva, mottagande elementet och evolutionsmonaderna i sina olika rikena såsom de aktiva brukarna av höljen. Dessa evolutionsmonaders natur och kvaliteten av de vibrationer de utsänder bestämmer vad slags höljen de får. Viktigast att hålla isär är monaden och dess höljen. Därefter viktigast är de i naturriken och ”skapande hierarkier” indelade monadkollektiven. Dessa är de två viktigaste distinktionerna. Vilka solsystemvärldar monadkollektiven befinner sig i, är en fråga som kommer i andra hand.

²Dessa kollektiv eller hierarkier kommer in i solsystemet från dess centrum i kosmiska världar. Det är först när de ingår i solsystemmanifestationen (43–49) och de former de skall antaga gradvis utvecklas, som det blir nödvändigt att beakta världarna. För vissa av dessa hierarkier är världarna vad höljen är för monaderna: redskap för uttryck av kraft eller energi av specialiserat slag. En stråles kvalitet beror av kvaliteten av den hierarki som brukar den såsom ett medel för sitt uttryck. Dessa sju hierarkier höljes och döljes av strålarna, men var och en av dem finns innanför det hölje som strålen erbjuder, ty i sin totalitet är de det inboende livet (LA: kollektivet av själv- och gruppmedvetna monader i världarna 43–46) i varje 49-klot.

³Hierarkierna anges såsom tolv till antalet. (LA: De sju nuvarande och därtill de fem, som redan ingått i kosmiska expansionen, vilken begynner i värld 42) Sambandet mellan sjutalet och tolvtalet behöver utredas. Sjutalet beror på att ett ursprungligt tretal – vilja (1), medvetenhet (2) och materia (3) – kunnat kombineras på högst sju olika sätt: en ursprunglig treenighet, där alla tre är starka och lika starka:

123

och sex nerdimensioneringar, vari rörelsen, viljan, kraften stegvis blir svagare:

12₃, 1₂₃, 12₃, 12₃, 12₃ och 12₃

Tolvtalet uppstår genom att till dessa sex nerdimensioneringar fogas ytterligare sex, vari ental och par kombineras:

12₃, 12₃, 12₃, 12₃, 12₃ och 12₃

Dessa tolv är ordnade i en krets med den ursprungliga treenigheten i mitten: de tolv skapande hierarkierna med solhärskaren i mitten.

⁴Var och en av dessa sju hierarkier, vilka är byggarna eller attraktionslagens agenter, är på sitt stadium förmedlare. Var och en företräder en typ av kraft som utgår från ett av de sju solsystemen. Deras förmedlande arbete är därför av två slag: 1) De medlar mellan rörelseaspekten och materieaspekten. 2) De överför kraft från källor i kosmos, utanför solsystemet, till former inom solsystemet. LA: Observera att ordet ”typ” i hylozoiken alltid avser departementstyp!

⁵Vart och ett av dessa monadkollektiv är likaledes delat i sju, så att 49 kollektivväsen erhålles.

⁶Hierarki I. Den första hierarkin av de sju har utgått ur solen i kosmiska kausal-mentalvärlden 29–35.

⁷Denna hierarki är egentligen den sjätte, ty fem hierarkier har fortsatt i den kosmiska expansionen (LA: och nått eller är i färd med att nå tredje kosmiska riket, 22–28). De var frukterna av det föregående solsystemet, det system, där intelligensen var målet. De fem frigjorda hierarkierna är tillsammans intelligensens sammanfattning. Den femte och sista av dessa äldre hierarkier har inte helt avslutat sin frigörelse från andra kosmiska riket (29–35), vilket är grunden till vissa företeelser på vår planet vilka gjort den förtjänt av beteckningen

”lidandets stjärna”. Det finns en skördeförbindelse mellan djurriket och denna femte skapande hierarki från förra solsystemet, en förbindelse som gör sig gällande också hos människan i det nödvändiga övervinnandet av den animala fysiska naturen, i synnerhet vad gäller sexualiteten. Det måste ihågkommas att hierarkierna arbetar under attraktionslagen, som är byggarnas lag.

⁸Första hierarkin har som sitt energislåg första aspekten av kosmisk emotional energi (36–42). Den utövar därför särskild makt i förening med förstatriadens energi, när denna yttrar sig i värld 48.

⁹*Hierarki II.* Den andra hierarkin är nära förbunden med Stora Björnen. Dess medlemmar är urtyperna för tredjetriaderna, och denna hierarki förser dessa med energi. Denna hierarki, som enligt gamla räkningen är sjunde, utgör inflödet i vårt solsystem av de monader som under förra solsystemets tid avstod från manifestation i detta och stannade kvar i sin kosmiska värld, då de inte hade något att vinna på att delta i denna mycket fysiska och mycket intellektuella evolution. Också i vårt solsystem kommer de att finna det omöjligt att utträta mer än att påverka de inkarnerande människomonaderna, söka ge dem förmågan att förstå gruppmedvetenhetens natur, det som utmärker de sju planetväsendena, men omöjligt att själva uttrycka sig till fullo. De sju solsystemvärldarna är ju solhärskarens kosmiska fysiska hölje, och detta hölje utgör en begränsning för uttrycket av hans trefaldiga natur. Första hierarkin kan betraktas såsom strävande att uttrycka solhärskarens kosmiska mentalitet och denna andra hierarki hans kosmiska emotionalitet.

¹⁰Denna andra (sjunde) hierarki har som sitt slag av kraft andra aspekten av sjunde krafttypen. Någon uppfattning av hur långt solhärskaren kommit i sin expansion kan erhållas genom studium av de olika slag av kraft han framvisar i pågående manifestation. Det är andra hierarkins kraft, som driver monaderna till fysisk inkarnation, ty den gör sig gällande i fysiska världen. De energier som är verksamma är de som solhärskaren utvecklat och vinsten av de hittillsvarande manifestationerna. Med nödvändighet finns glapp och saknas vissa slag av kraft, emedan solhärskaren alltså har mycket att förvärva i kosmiskt avseende.

¹¹LA: Protogonerna tillhör första och andra skapande hierarkierna.

¹²*Hierarki III.* Tredje eller åttonde skapande hierarkin skänker evolutionsmonaderna möjligheten av medvetenhetsutveckling i kausal-mentalvärlden och andratriadens världar (45–47). De är de devaer, som i sin tjänande inställning är beredda att skänka en annan hierarki (LA: parallelellevolution) vissa egenskaper som denna saknar. Tredje hierarkin betraktas såsom den stora givaren av odödlichkeit, medan den själv avstår från kosmisk grovfysisk inkarnation och förblir i det kosmiska eteriska. Denna tredje hierarki handhar tredje aspekten av första typen av kosmisk energi. Den verkar med denna första typenergi i återkommande cykler.

¹³De tre nu nämnda hierarkierna uttrycker sjufaldig kosmisk energi, kosmisk eterkraft (43–46), och uttrycker sig även genom de tre triaderna (43:4, 44:1, 45:1; 45:4, 46:1, 47:1; 47:4, 48:1, 49:1). Varje hierarki manifesterar en trefaldig energi, en aspekt av var och en av de tre nyssnämnda, och detta förutsätter en niofaldig differentiering (LA: visande sig exempelvis i faktum att människan har tre triader med tre enheter i varje). Det är sedan en människa förkastat dessa triadväsen, som hon till sist slungas in i den åttonde sfären. Hon har då vägrat att bli en hjälpare och räddare av andra och förblir självupptagen.

¹⁴Dessa tre första hierarkier är av mycket högre slag än de fyra senare. De betraktas såsom särskilt rena och heliga. Deras krafters styrka ligger i att de upprättat kontakt med den källa som utsänt dem.

¹⁵Fjärde hierarkin är den mänskliga evolutionen och femte hierarkin är augoeiderna, två evolutionslinjer som är mycket nära förenade. Enligt ”gamla räkningen” är de nionde och tionde. Människoevolutionen utvecklas genom en serie initiationer (LA: nio till antalet. Nio är också antalet av de triadenheter, genom vilka människoevolutionen men inte devaevolutionerna utvecklas.). Människomonaderna når allt högre riken också tack vare sitt nära sam-

band med devaevolutionens augoeider och protogoner. Fjärde hierarkin betraktas såsom manlig och femte såsom kvinnlig.

¹⁶*Hierarki IV.* Människomonaderna utvecklas och kan bli andrajag genom femte, sjätte och sjunde hierarkiernas medverkan. I studiet av dessa hierarkier är det av särskilt värde att förstå den ställning och betydelse människan har i sammanhanget. Exempelvis är i enlighet med solsystemregeringens plan femte hierarkin grunden till människans andrajagsmedvetenhet, men denna hierarki har även, liksom alla de andra, sin egen särskilda manifestation, vilken människan med sin begränsade medvetenhet tenderar att uppfatta såsom denna hierarki själv. Så är det nu inte, och man måste alltså noga skilja mellan dessa hierarkier. LA: Här göres skillnad mellan 46-devaerna eller augoeiderna i högre mening ("hierarkin") och kausaldevaerna, som utgör kausalhöljets centrum ("manifestationen"), augoeiderna i lägre mening.

¹⁷Var och en av dessa hierarkier är ett kraftcentrum, som uttrycker sig genom en annan (LA: lägre) hierarki. Hierarkierna står alla i samband med varandra, är positiva eller negativa gentemot varandra.

¹⁸Fjärde hierarkin utgöres av monader, som i förra solsystemet inte nådde utöver människoriket, medan första, andra och tredje hierarkiernas monader gjorde det.

¹⁹Fjärde skapande hierarkin sägs inneha "tredje platsen" i vårt solsystem enligt detta schema: 1) solväsendet, 2) planetväsendena, 3) mänskliga hierarkin. Denna indelning avser icke formerna, höljena, materieaspekten, utan medvetenhetsaspekten. Närmare bestämt avser den tre grader av självmedvetna väsen.

²⁰De fyra lägre hierarkierna ägnar sig alla åt manifestationen i de tre lägsta världarna eller i solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje (47–49). De tre högre hierarkierna sysslar med manifestationen i de fyra högre solsystemvärldarna (43–46).

²¹Kosmiskt betraktas augoeiderna såsom varande i fysisk inkarnation i kausalvärlden, och detta i dubbel mening, ty den första inkarnationen var den i kosmisk eterisk materia (LA: närmast 46), en sådan inkarnation som även planethärskarna, människomonadernas urtyper, befinner sig i, och den andra i kosmisk grovfysisk (47:1-3, men inte lägre), materia som alltjämt gensvarar på förra solsystemets vibrationer. Detta betyder att de fyra lägre hierarkierna – IV, V, VI och VII – bildar länkar mellan det förflutna livet och det framtida. De är nuets liv. De hade inte avslutat sina förbindelser med det förra solsystemets aktiva intelligensprincip och måste därför fortsätta med sådana i detta. De kommer att slutföra detta i det nuvarande solsystemet, varefter de fyra blir till tre och det framtida systemets tre högre hierarkier.

²²Vissa av de här avhandlade hierarkierna kallas "härskande" och andra "underordnade". Därmed menas att vissa av dem i detta solsystem uttrycker sig fullare än de andra och att detta nödvändigtvis medför att deras vibrationer gör sig mer gällande än de andras. De härskande hierarkierna är II, IV och V, och detta emedan: 1) Hierarki II (gamla räkningen: VII) är det mäktiga uttrycket för dualiteten, för solhärskaren såsom han vitaliserar solen (LA: och, särskilt viktigt, tredjetriaderna i världarna 43–45). 2) Hierarki IV (gamla räkningen: IX) är människomonaderna, vilka är medlarna eller syntetiserarna. De är uttryck för förra solsystemets vinst och nuvarande solsystemets mål. 3) Hierarki V (gamla räkningen: X) är nära förbunden med de fem frigjorda hierarkierna och är uttryck för dessas syntetiserade liv. Sammanfattningsvis kan därför sägas att hierarki V representerar de fem frigjorda hierarkierna, hierarki IV är den för det nuvarande solsystemet representativa, medan hierarki II för både hierarki IV och hierarki V representerar viljeaspekten. LA: Protogonerna tjänstgör såsom människomonadernas tredjejag tills de själva kan bli sådana, samtidigt som de tjänstgör såsom augoeidernas "högre jag", lärare och ledare.

²³*Hierarki V.* Femte skapande hierarkin står i ett särskilt förhållande dels till de fem äldre, från involvering i solsystemvärldarna frigjorda hierarkierna, dels till ett solsystem i Drakens stjärnbild. Den särskilda påverkan, vårt solsystem rönte från detta andra solsystem, "drak-

inflytandet” eller ”ormenergin”, medförde inflödet av mental energi, intelligensens energi i vårt system. Detta sammanhänger med gemensamma skördeförhållanden mellan de två solsystemen och även med vårt 49-klot. Det var denna för tre system gemensamma skörd, som förde ”visdomsdrakarna” till Jorden i den lemuriska rotrasepoken. Detta sammanhängde med inflödet av solsystemisk och planetarisk kundalini (”ormeld”, 35-energi). En antydning om förhållandena kan lämnas med uppgiften att det nämnda solsystemet i Draken står i samma förhållande till sjusolhärskaren (eller rättare sagt: tiosolhärskaren) som eterhöljets bascentrum till människomonaden. Det är stimulans och vitalisering av centren som avses.

²⁴En nyckel till förståelsen av dessa samband ligger också i femte hierarkins förhållande till de två inbegripna solsystemen. Femte hierarkin fyller här funktionen av sammanlänkare, för- enare.

²⁵För mänskligheten är hierarki V augoeiderna, ”släktets frälsare”, som med enhetsenergin (46), frälsande kärleken–visdomen, hjälper människomonaderna att nå femte naturriket. Augoeiderna framställs alltid symboliskt i gestalt av tolvbladiga lotusblommor. Därmed klargöres deras samband med dels det manifesterade solsystemet, vilket likaledes avbildas såsom en tolvbladig lotusblomma, dels det tolvbladiga kausalcentret.

²⁶Det finns alltså ett direkt energiflöde genom: 1) solhärskarens tolvbladiga kosmiska kausalcentrum (29–31), 2) solsystemets tolvbladiga lotus (tolv solsystemiska centra), 3) planethärskarens tolvbladiga hjärtcentrum i värld 46, 4) mänskliga kausalhöljets tolvbladiga centrum, 5) mänskliga eterhöljets tolvbladiga hjärtcentrum. Således är människan förbunden med de högsta kosmiska väsen i vårt solsystem.

²⁷Hierarki V är likaså lagenligt energifördelare till ”femte molekylarslaget” i var och en av de sju solsystemvärldarna. ”Femte molekylarslaget” är nedifrån räknat i världarna 43–46 och uppifrån räknat i världarna 47–49, alltså: 43:3, 44:3, 45:3, 46:3, 47:5, 48:5 och 49:5. Denna hierarki är handhavare av intelligensen, såväl den kausal-mentala som den som gör sig gällande i högre världar.

²⁸Hierarki V är tillsammans med hierarkierna I, II och III de sanna formerna till allt som finns i solsystemet, ty de dväljes alla i solhärskarens eller planethärskarnas kosmiska eterhölje (43–46).

²⁹Hierarkierna I, II, III och IV uttrycker sig genom de kosmiska etrarna: 43–46. LA: Det måste här beaktas att hierarki IV inte är enbart eller ens huvudsakligen människoriket, utan människoevolutionen (tretriadevolutionen) över huvud taget, i såväl fjärde naturriket som femte och sjätte naturrikena.

³⁰Hierarkierna VI och VII utgöres av de monader som verkar uteslutande i solhärskarens och planethärskarnas kosmiska grovfysiska höljen.

³¹Hierarki V innehar den viktiga ställningen av medlare mellan de fyra högre och de två lägre. Här finns ett betydelsefullt samband mellan de sju centren i människans huvud och de sju grupperna av människomonader i kausalvärlden (de sju kausalgrupperna). Likaså finns en analogi mellan tallkottkörteln, hypofysen och skallbascentret å ena sidan och dessa sju kausalgruppers uttryck i respektive kausal-mentalvärlden, emotionalvärlden och fysiska världen å andra sidan.

³²Det är till gagn att minnas dessa hierarkiers ställning i 49-klotet och förstå att på den grundstomme, som dessa kosmiska eteriska kollektiva höljen erbjuder, samlas gradvis en kosmisk grovfysisk manifestation, nämligen naturrikenas evolution i världarna 47–49. Dessa lägre materieförmer byggs därför att hierarkierna existerar, ger den igångsättande impulsen och består mönstren.

³³*Hierarki VI och hierarki VII.* Dessa båda hierarkier förser de fyra lägsta naturrikenas evolutionsmonader med höljen i de tre lägsta solsystemvärldarna (47:4–49:7, icke 47:1-3). Från kosmisk synpunkt sett (i solsystem- och planetregeringarnas perspektiv) betraktas de såsom icke bestående principer, men från människans synpunkt sett består de hennes lägsta

principer eller höljen. Till solhärskaren står de i ett förhållande, som motsvarar organismens förhållande till människomonaden, och allt som avser människans evolution måste studeras såsom skeende inom solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje. Hierarki VI och hierarki VII sysslar med manifestation av kosmisk grovfysisk energi, med att förverkliga solhärskarens plan vad avser hans kosmiska grovfysiska hölje.

³⁴Dessa båda hierarkier är den lägsta återstod av det föregående solsystemet och energin av denna materia, som solhärskarens kosmiska fysiska fjärdetriadatoms (43) vibrationer attraherar vid byggandet av solhärskarens (gudomliga form =) kosmiska fysiska hölje. Sjunde hierarkin är den energi som finns i varje 47-, 48- och 49-atom, och sjätte hierarkin är den energi som ger liv åt alla eterhöljen.

³⁵Mycket av det som avser dessa båda hierarkier har meddelats tidigare i KI (avdelningen om förstatriaden). Liksom i evolutionen monaderna går från ett lägre rike till närmast högre, så sker något liknande beträffande evolutionen i dessa hierarkier: monaderna går från en lägre hierarki till närmast högre.

³⁶LA: Detta behöver förtydligas med anmärkningen att det sagda gäller sex av de sju nämnda, i solsystemet numera verksamma hierarkierna – första, andra, tredje, femte, sjätte och sjunde –, vilka är devariken, evolutionslinjer som är parallella med men inte övergår i den fjärde hierarkin, människoevolutionen. Människomonaderna har aldrig varit devamonader och skall heller aldrig bli sådana. Däremot går devamonader av en lägre hierarki med tiden över till en högre hierarki, till exempel från sjätte till femte. L3 12.1.1f

³⁷Detta kan betraktas också i termer av energi. De monader som bildar en hierarki genomlöper i sin evolution tre stadier, varunder de uttrycker i följande ordning: 1) negativ energi, 2) energi i jämvikt, 3) positiv energi. LA: Med andra ord sagt växlar de mellan de tre polerna i trekraftsystem.

³⁸De monader, som varit de positiva polerna i en lägre hierarki, blir de negativa i närmast högre, sedan de övergått till denna. Detta faktum har vållat begreppsförvirring hos esoterikstuderande. För att klart uppfatta begreppen måste de betrakta varje hierarki såsom rymmande monader av alla tre polerna. LA: Därvid är de yngsta negativa och de äldsta, som bereder sig att övergå till närmast högre hierarki, positiva. När dessa sedan övergått till den högre hierarkin, är de dennas yngsta och alltså negativa. Var och en av de tre polgrupperna inom en och samma hierarki är i sin tur ett trekraftsystem, så att monaderna går igenom nio olika stadier av medvetenhetsevolution inom hierarkin ifråga.

³⁹Dessa nio stadier är inom devaevolutionen motsvarigheten till de nio initiationerna inom människoevolutionen. Var och en av de nio klart urskiljbara expansionerna inom ett devarike rymmer i sin tur ett antal mindre medvetenhetsexpansioner, motsvarande människornas mindre initiationer. Först när i framtiden den verkliga psykologin förstås bättre, kommer också detta ämne – de nio initiationerna respektive polstadierna – att förstås bättre.

⁴⁰Enbart studium av de materielag och höljen, som ett rike använder, ger inte tillräcklig förståelse ens om dessa, utan också medvetenhetsaspekten måste studeras. LA: Det här sagda äger en allmän giltighet, som når långt utöver det närmast avhandlade. Det är i själva verket en av esoterikens mest grundläggande principer, såväl avseende det teoretiska studiet som det praktiska förverkligandet, alltså iakttagandet av lagar, principer och regler osv., att det lägre aldrig kan rätt förstås såsom något för sig, utan först i sitt sammanhang med det högre, att förklaringar därför alltid måste gå uppifrån ner, aldrig i motsatt riktning.

⁴¹Vad gäller de materielag och höljen som människoriket brukar och som är manifestationer av de olika hierarkierna, kommer den verkliga insikten först sedan följande grundläggande fakta klart förstås: 1) de tre triaderna och de tre jagen (= monaden centrad i och verkande genom respektive första-, andra- och tredje triaden); 2) skillnaden mellan höljet och monaden som brukar höljet; 3) skillnaden mellan ett departement såsom uttryck för solhärskarens energi (LA: energi från ett av hans kosmiska eteriska centra), en positiv utstrålning, och en hierarki, som är en

negativ utstrålning av solhärskaren, varvid solhärskaren brukar sin positiva utstrålning till att driva den negativa framåt i sin utveckling.

⁴²Hela ämnet är mycket invecklat och svårfattligt. Det kommer att förstås bättre, när vetenskapen erkänt eterhöljets existens, natur, ställning och funktion, insett att detta hölje är den sanna fysiska formen. När det verkliga förhållandet mellan eterhöljet och organismen allmänt insetts och de nödvändiga slutsatserna dragits, kommer solsystemmanifestationen i världarna 43–49 att förstås mycket bättre. Detta blir verklighet, när i framtiden det föds allt fler människor, som har medfödd eterisk objektiv medvetenhet och alltså kan se sådant som nu mestadels är föremål för teoretisk spekulation. Tack vare att dylika människor blir så många och har en höggradig intelligens kommer de att flytta hela ämnet från tvistens till den ostridiga kunskapens område.

⁴³Formbyggnadsarbetet kommer aldrig att förstås, förrän eterhöljets verkliga funktion insetts. Eterhöljet är attraktionsmedlet för de monadkollektiv, som står så lågt att de är i esoterisk mening tröga. Dessa kollektivväsen ingår inte i de nämnda sju hierarkierna men påverkas av sjätte och sjunde liksom av de energier dessa utsänder. De aktiveras från sitt tillstånd av tröghet och drivs till att bilda höljen åt evolutionsmonaderna i världarna 47–49. De är sådana som inte nådde målet för förra solsystemet och befinner sig alltså så långt ifrån detta mål att det enda gensvar de kan göra på sjunde hierarkins positiva vibrationer är att attraheras. Först mot slutet av vårt solsystems tillvaro kommer de att ha nått det stadium, där de blir i stånd att övergå till och utgöra sjunde hierarkin i nästa solsystem.

⁴⁴Det som inte är en princip har till mål att bli en livskraftsprincip genom att utsättas för energipåverkan (LA: solsystemiskt och kosmiskt grovfysiskt har till mål att bli systemiskt respektive kosmiskt eteriskt: 49:5-7 blir 49:1-4 och 47–49 blir 43–46). Detta lägre når detta sitt mål genom att av det högre påverkas till egenaktivitet. Det handlar här om monadkollektiv, som blivit kvar från det förra solsystemet, är bärare av dettas lägsta vibrationer och är så tröga att de legat utanför solhärskarens uppmärksamhet och påverkanssfär. Att dessa kollektivväsen utvecklas betyder alltså att de genom att aktiveras av kollektivväsen, som medvetet styres av solhärskaren, till sist kan uppmärksammas och direkt påverkas av honom.

⁴⁵Alla sju skapande hierarkierna erhåller sin främsta drivkraft från kosmiska emotionalvärlden (36–42). De är också uttryck för vibrationer som utgår från andra bladjuren i solhärskarens kosmiska kausalcentrum (29–31). De är därför allesamman uttryck för solhärskarens kärlek–visdom–natur, och det är därför som 46-energi finns i varenda atom. Ty denna 46-energi är blott ett uttryck för det kosmiska essentiala, 22–28, en energi som utgår från tiosolhärskaren. Denna solhärskarens kosmiska kärlek–visdom är drivkraften till hans självuppföring, grunden till solsystemets manifestation. Varje steg individen tar på lärjungaskapets och initiationernas väg fördjupar ytterligare hans förståelse av detta faktum. Enbart kunskap, resultatet av öppnandet av kausalcentrets första bladjuren, räcker inte för denna förståelse, utan också andra och tredje bladjuren måste ha öppnats.

20.5 Gruppenhet

¹Intet finns i avskildhet. Varje monad ingår i helheten och står inom denna i tre förhållanden: 1) till de monader som tillsammans bildar dess hölje, 2) till sig själv, 3) till den större enhet den ingår i såsom del. LA: För självmedvetna väsen är dessa tre förhållanden också ansvarsförhållanden.

²Ett av de huvudsakliga ändamålen med solsystemets manifestation är att utarbeta tillvaroformer, som kommer att utmynna i verklig gruppenhet. All iakttagbar (LA: och av övermänskliga väsen styrd) verksamhet ingår i en enda gigantisk strävan att bilda ett kollektivväsen, och evolutionen skall därför betraktas såsom ett väldigt experiment företaget i detta syfte.

³Den ovannämnda trefaldiga ansvarigheten föreligger för både människomonaden och sol-

härskaren. Evolutionsprocessens tendens är att göra varje monad till en intelligent (LA: och självansvarig) medverkare, som gensvarar på de krafter som utifrån påverkar den och är medveten om sin egen potential av krafter, varmed den kan göra sin insats för det helas gagn. Människan står på det stadium i manifestations- och evolutionsprocesserna, där trefaldig medvetenhet som först är möjlig: 1) medvetenhet om de undermänniska väsen som bildar hennes höljen och nödvändigheten av att styra dessa väsens energier; 2) självmedvetenhet; och 3) medvetenhet om det övermänniska kollektivväsen hon ingår i och hennes egen plats i detta väsens plan och ändamål. Människoevolutionen måste därför med rätta betraktas såsom den viktigaste av evolutionerna, ty genom den kan lagarna för gruppenhet vad avser alla tre grupperna – mänskliga, övermänniska och undermänniska – finna sin ändamålsenliga tillämpning.

⁴De övermänniska väsendena är ”för rena” eller ”för kalla” (LA: frigjorda från begär) för att involveras i de tre lägsta världarnas materia. De undermänniska är ”för orena, för heta och för omvärdade av rök” (LA: sitter för hårt fast i begär och illusioner) för att av sig själva kunna nå högre världar. Människan står däremellan såsom medlare. I henne och genom henne kan gruppmetoder utarbetas och lagar upptäckas, vilka senare kan utgöra grunden för ett enhetligt arbete. Det är denna särställning, som vållar så mycket av människorikets särskilda besvär, och just på vår planet, som är en av de ”oheliga”, har planetregeringen anställt vissa experiment vad avser detta problem. Om dessa experiment lyckas, kommer de att medföra en väldig expansion av regeringens kunskap om de lagar som styr alla slags kollektiv. Det är detta förhållande, som gör vår planets mänsklighet i vissa avseenden unik, ty den kan anses arbeta med två huvudproblem: 1) att upprätta en medveten relation och kontakt med djurriket, 2) att samtidigt mottaga och kvarhålla vibrationer från övermänniska väsen och medvetet överföra dem till de undermänniska rikena.

⁵Allt detta måste människomonaderna utföra i full individuell medvetenhet. Varje människas arbete kan därför betraktas såsom avseende upprättandet av en medkännande relation med andra människomonader och med djurrikets styrande devaer liksom även utvecklandet av förmågan att verka såsom överförare av energier från övermänniska väsen och att bli en förvandlande, förmedlande kraft.

⁶Det kan här noteras att problemet att upprätta en relation mellan djur- och människorikena var den ursprungliga grunden till hatha yoga och tantrisk magi. I denna yoga sökte man förbindelsen med det man insåg vara lika i båda rikena – organismen med dess aktiviteter och ändamål – och det i människoriket som skulle vara negativt stimulerades med viljekraft till att bli en positiv faktor. Hatha yogas utövare må visserligen vara omedvetna om detta ändamål, men de som ursprungligen införde hatha yogas mysterier, var väl medvetna om detta, och i sin nitiska strävan att förena de båda rikena sökte de enhet i de lägre höljen och försummade den verkliga metoden.

20.6 Grupprelationer

¹I sina försök att upprätta grupprelation till de övermänniska rikena har människan inte gjort sådana misstag som hon gjort i förhållande till de undermänniska. Ändock har hittills ganska ringa framsteg gjorts, och få är de människomonader som förenat sin medvetenhet med de större styrande intelligensernas, alltmedan de förblivit i människoriket. Att göra detta är den verkliga raja yoga.

²Det är alltså tydligt att det i människoriket pågår en strävan att ändamålsenligt förena tre gruppers krafter: djurrikets kraft, den rent mänskliga kraften och övermänniska väsens kraft. I detta trekraftssystem är djurrikets emotionala kraft den negativa, människorikets kausal-mentala den balanserande och övermänniskorikets essentiala (46), bärare av den superessentiala (45), den positiva.

³Med andra ord sagt borde 46-energin vara den positiva, styrande faktorn för mänsklig-

heten, den energi, vilken människans djuriska natur borde helt lyda. Därvid borde den rent mänskliga energin tjäna såsom balanserande och reglerande faktor mellan den övermänskliga och den undermänskliga energin. Det är denna trefaldiga relation (LA: när den i framtiden väl fungerar), som gör fjärde naturriket till en sann avbild av kosmiska processer.

⁴Det är individens harmoni med sig själv och med omgivande individer och hans förverkligande av allt livs väsentliga enhet, som medför de stora expansionerna av hans medvetenhet och hans identifiering med en större helhet. LA: "Harmoni med sig själv" måste i detta sammanhang betyda att det lägre inrätats med det högre och till sist det högsta – kausalmedvetenheten, begynnande 46-medvetenheten och Augoeides – låter sig styras av detta högsta. "Harmoni med sig själv" kan individen uppnå också på låga stadier, också innan han börjat röna någon som helst påverkan av det kausala och Augoeides, men en dylik harmoni kan inte vara det som här åsyftas.

⁵Människomonadens arbete är alltså en nerdimensionering av det arbete som pågår i 49-klotet eller solsystemet och tjänar till pådrivare för monaderna i de sex undermänskliga rikena (tre naturriken och tre elementalriken). Ifråga om det arbete som utföres i 49-klotet är den mänskliga nerdimensioneringen exaktare än ifråga om solsystemets. I båda fallen föreligger grundläggande grupprelationer, verkar grundläggande grupplagar, vilka åstadkommer förhållanden mellan grupper och till sist medför alla livsformers väsensbestämda enhet. Om detta stora ämne skall härnäst endast kortfattat beröras 1) de tre slagen av monadrelationer, 2) grupparbetets sju lagar och 3) de tjugotvå metoderna för grupperns samspel.

20.7 De tre slagen av monadrelationer

¹*Individuella* relationer avser monadernas samspel utgående från deras (centrala eld =) självmedvetenhet och egenart.

²*Solsystemiska* relationer avser monadernas inbördes påverkan inom solsystemkollektivet.

³*Kosmiska* relationer avser alla monaders slutliga uppgående i större enheter än det egna solsystemet, kosmiska enheter.

⁴Det närmaste målet för människoriket är att medvetet upprätta solsystemiska relationer, att aktivt och medvetet delta i grupparbete. I den mån det finns självmedvetenhet, finns också individuella relationer upprättade. För dem som arbetar för de undermänskliga rikena är målet att hjälpa dess monader framåt i utvecklingen till slutlig kausalisering och självmedvetenhet. För de övermänskliga rikena är målet först alltmer omfattande solsystemiska relationer (LA: begynnande med 45, ty 46 är alltjämt planetbunden medvetenhet) med sikte på att nå kosmisk medvetenhet (LA: begynnande med 42), så att de planetariska och solsystemiska kollektivväsendena kan medvetet och ändamålsenligt delta i den kosmiska helheten.

20.8 Grupparbetets sju lagar

¹*Lag 1. Offrandets lag.* Denna lag avser offrandet av det som förverkligats. Denna är den för allt grupparbete grundläggande lagen, den styrande princip, som tillämpad medför att människomonaden till sist blir ett andrajag och därefter i sin tur hjälper andra att bli det.

²*Lag 2. Magnetiska impulsens lag.* Denna lag styr de insikter varje monad gör på grundval av sitt aktiva sökande efter kontakter med omgivningen, ett sökande som till sist medför att det upprättas en relation mellan monaden och den monaden insatt utgöra en del av dess grupp. Detta är icke detsamma som sökandet av sinnliga kontakter, emedan den upprättade relationen avser medvetenhetsaspekten. Det är verksamhet i enlighet med denna lag som med tiden medför monadens inträde i enheten, i gruppmedvetenheten.

³*Lag 3. Tjänandets lag.* Denna lag avser monadens anslutning till gruppintresset och varaktiga avsägelse av de egna själviska intressena. Den styr den process eller metod, varmed en monad (positiv, drivande, såsom centrum i sitt eget liv) blir lyhörd och mottaglig för gruppens positiva liv.

⁴*Lag 4. Avvisandets lag.* Denna lag avser monadens förmåga att avvisa eller vägra samröre med allt slags energi som anses skadlig för gruppverksamheten. Den är egentligen en tjänandets lag, men monaden tillämpar den medvetet först sedan den förvärvat vissa grundläggande urskillningar och styr sina verksamheter genom kunskap om lagarna för sitt eget vara. Denna lag är icke densamma som den repulsionslag som verkar i samband med en motsvarande attraktionslag avseende formerna, alltså materiaspekten. De här avhandlade lagarna för grupparbetet avser medvetenhetsaspekten och har sin upprinnelse i solen i värld 46, medan fysiska materiens lagar härrör från fysiska solen. Det avvisande som här avses medför – när det tillämpas medvetet till exempel genom en människomonads utvecklade hjärtcentrumenergi – att den avvisade monadens intressen främjas och att denna monad drivs närmare sitt eget centrum. Genom detta slags repulsion drivs monaderna hem och tvingas de irrande omedvetna mot sitt eget centrum. Repulsionslagen eller den energiström den styr kan verka från vilket centrum som helst, men den avvisandets lag som här avhandlas måste för att åstadkomma det nödvändiga grupparbetet utgå från hjärtcentret.

⁵*Lag 5. Lagen för gruppens framåtskridande.* Denna lag, som även kallas ”upphøjelsens lag”, avser gruppens uppfyllande av givna mål och dess därigenom erhållna medvetenhetsexpansion. Den avser också den funktion varje medlem fyller i gruppens gemensamma framåtskridande. Exempelvis vad gäller människoriket måste den sanningen alltid ihågkommas att ingen människomonad når femte naturriket utan att ha gjort en stor insats för mänskligheten. De enskilda monadernas upphøjelse återverkar på gruppen, höjer också denna något. De insikter de enskilda monaderna når blir till sist gruppens insikter. De enskilda monadernas initiationer medför slutligen gruppens initiation. Ingen människa lever för sig själv. Genom att individen förverkligar sin potential i gruppens intresse går båda framåt.

⁶Uppoffring, tjänande, magnetism, gruppens framåtskridande, avvisande av det sämre – dessa är blott otillräckliga termer, som alla avser den sanning som säger att solhärskarens hela liv och uttryck blir möjligt och hans avsikt uppenbaras först när han fört varje monad till självförverkligandets stadium och därefter vidare till det stadium, där monaden offerar det förverkligade individuella självet till förmån för ett större jag, enhetsjaget (LA: kausaljaget blir 46-jag), så att det gudomliga ändamålet uppfylles.

⁷Detsamma kan uttryckas vad avser materiaspekten med att genom tillämpning av dessa medvetenhetens lagar kommer solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje (47–49) att aktivt uttrycka hans självförverkligade ändamål.

⁸De två sista lagarna för gruppverksamheten kan avhandlas endast mycket kortfattat, då deras verkliga innebörd är uppenbar endast för lärjungar. De avser främst arbete i emotional- och mentalvärldarna och alltså gruppmedlemmarnas hithörande höljen. En i fysiska världen verkande grupp finns även i emotional- och mentalvärldarna och är större där än i fysiska världen. Liksom människans emotionalhölje är större än hennes fysiska höljen och därför innehåller fler atomer och molekyler, så räknar gruppen fler monader i emotionalvärlden än i fysiska världen. De två sista lagarna avser relationen mellan gruppens medlemmar i fysiska världen och dem som också är medlemmar men fungerar i emotionalvärlden utan fysiska höljen. Detsamma gäller medlemmar som verkar i mentalvärlden, saknar både fysiska och emotionala höljen och alltså ingår i gruppens gemensamma mentalhölje.

⁹Dessa två lagar, 6:e och 7:e, kallas respektive lagen för expansivt gensvar och de fyra lägres lag. Dessa lagar börjar verka hos fysiskt inkarnerade monader först sedan de medvetet kommit i kontakt med diskarnerade gruppmedlemmar.

¹⁰Alla dessa lagar skall lärjungen främst betrakta såsom verkande i människans tre världar, men givetvis har de sina motsvarigheter i alla högre världar. De beskrivna sju lagarna är de som konstateras och medvetet studeras i alla grupper, som arbetar under planethierarkin.

¹¹Dessa lagar kommer att i framtiden allt mer förkunnas och tillämpas i allt fler grupper. Deras samband med departementen och dessas typenergier kan anges sålunda: Lag 1 och

fjärde strålen, lag 2 och andra strålen, lag 3 och sjätte strålen, lag 4 och första strålen, lag 5 och sjunde strålen, lag 6 och tredje strålen, lag 7 och femte strålen.

¹²Dessa sju lagar kan studeras enligt sina motsvarigheter. Varje särskilt centrums energi och varje lags energi kan sammanföras.

20.9 De tjugotvå metoderna för gruppers samspel

¹Dessa metoder för gruppers samspel kan man begripa endast genom att begrunda faktum att varje grupp hör till ett av de sju departementen och att gruppens samverkan med andra grupper därför måste vara trefaldig. Också inom varje grupp är samverkan mellan medlemmarna trefaldig. Detta kan framställas såsom tre metoder, varmed två grupper tillhöriga samma departement växelverkar. När man studerar detta, skall man minnas att det egentligen handlar om tjuogoett olika energi- eller vibrationsslag inom attraktionslagens grundenergi, vartill kommer det syntetiserande, så att de blir tjugotvå inalles:

²Första strålen: 1) Förstörelse av formen genom gruppers samspel. 2) Stimulans av kausalmedvetenheten. 3) Drivande kraft från Protogonos och tredjetriaden.

³Andra strålen: 4) Byggandet av former genom gruppumgänge. 5) Stimulans av begäret, kärleksprincipen. 6) Drivande kraft från Augoeides och andratriaden.

⁴Tredje strålen: 7) Vitalisering av former genom grupparbete. 8) Stimulans av former, den eteriska principen. 9) Drivande kraft från förstatriaden.

⁵Fjärde strålen: 10) Fulländning av former genom gruppers samspel. 11) Stimulans av kausalmedvetenheten. 12) 46-energi.

⁶Femte strålen: 13) Formens överensstämmelse med typen genom gruppers påverkan. 14) Stimulans av solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje, människans tre världar. 15) Mental energi eller drivkraft.

⁷Sjätte strålen: 16) Verklighetens avspegling genom gruppens arbete. 17) Stimulans av människan genom begäret. 18) Begärsenergi, instinkt och längtan.

⁸Sjunde strålen: 19) Energins och materiens förening genom gruppverksamheten. 20) Stimulans av eteriska former. 21) Livskraft.

⁹Beskrivningen av dessa tjuogoet metoder och den syntetiserande tjuogoandra sammanfattar mycket allmänt allt som kan sägas om alla formers verksamheter och rörelser. Dessa departementskrafter och formers växelverkan åstadkoms under attraktionslagens inverkan, och manifestationen blir resultatet. Det kan här noteras att de tre slagen av monadrelationer, grupparbetets sju lagar och de tjugotvå metoderna för gruppers samverkan tillsammans bildar talet 32, samma tal som anger de slag av medvetenhet och energi som står till förstajagets och andrajagets förfogande (45:4–49:7). Liksom 47:1-3 behärskar människans tre världar, så behärskar 45:1-3 planethierarkins fem världar.

Ovanstående text utgör avdelning 20 av boken *Kosmisk intelligens och dess manifestation i solsystemet, planeterna och människan*, en av Lars Adelskog gjord hylozoisk (pytagoreisk) parafra av och kommentar till *A Treatise on Cosmic Fire* av Alice A. Bailey och D.K.